Cristian M. Teodorescu
Pisica Treişpe
(piesă)

Aniversarea a 35 de ani de la absolvire a clasei a XII-a H de la Liceul Gheorghe Lazăr.

Personaje:

1. Gogu (Gheorghe Marinescu), inginer fizician, matematician, filosof, descoperitorul fizicii evenimentelor. Ratat, alcoolic, îmbrăcat în zdrenţe, pletos, barba căruntă până la brâu.
2. Magotu (Răzvan Fieraru), apropiat al preşedintelui Buzelan, agent electoral, fost deputat, cunoaşte toate dedesubturile politicii. Îmbrăcat într-un costum Botezatu, agrafă de aur la cravată. Originea poreclei: fizicul lui negricios, fruntea teşită, aspectul de primată neevoluată.
3. Flok (Florin Petrescu), reprezentant zonal Motorabla, îmbrăcat în costum negru. Originea poreclei: Florin = Flo = Flok. După eforturi susţinute pe care le-a făcut timp de doi ani şi jumătate pentru ca ultima consoană a poreclei să fie k.
4. Fifi (Ştefănia Mirescu), medic. Fată urâţică pe vremuri, femeie frumoasă şi bine aranjată acum.
5. Mă Tase (Cristian Tănase), fiu de securist, afacerist, liberal, oponent al lui Buzelan; îmbrăcăminte: uşoară doză de nonconformism. Originea poreclei: în clasa a IX-a a încercat să se recomande tuturor ca fiind „Tase”. Gogu l-a apostrofat în văzul tuturor: „Mă Tase fu…”, însă n-a terminat. Astfel au constatat cu toţii că Tănase era cam nervos din fire şi foarte bun la karate. Gogu a zăcut în comă o săptămână în spital, iar după ce a ieşit s-a apucat serios de matematică, beneficiind de intuiţii care nu se mai manifestaseră până atunci. Iar lui Tănase toţi au început să-i spună Mă Tase.
6. Rache (Cezar Dragomir), informatician la Fisclub. Îmbrăcat în blugi şi tricou Pandele. Originea poreclei:

Cezar = Cezărache = Rache.

7. Bran (Mircea Stan), redactor şef televiziune, animator la talk-show „Europa lui Buzelan”.

8. Cico (Cecilia Pintilie), fiscavocat. Cea mai frumoasă fată din liceu, deşi foarte înaltă.

9. Moca (Monica Negreanu), industriaş, mobilă, design. Porecla: Monica = Monca (greşeală în catalog în clasa a X-a) = Moca.

10. Frantz (Lucian Ţânţăreanu), proprietar lanţ de magazine. Originea poreclei: fizicul lui de cavaler teuton supradimensionat.

11. Oase (Carmen Tudose), profesoară de matematică-biologie. Originea poreclei: Tudose = Tudoase = Oase.

12. Becu (Adrian Berciu), petrolist, fost vice ambasador al României în Germania.

13. Ceapă (Roxana Popescu), reprezentant zonal fisclub Odessa. Fată foarte frumoasă, doar că venea la liceu mirosind a ceapă prăjită.

14. Pipico (Cornel Dima), proprietar lanţ de bordeluri şi cazinouri. Suferă de nanism hipofizar (înălţime 130 cm), de unde şi porecla: iniţial Piticu, ulterior botezat de Gogu Pipicu, apoi Pipico, din motive de gelozie – l-a surprins în braţe la Cico în Cişmigiu pe o bancă.

Alţii: Nară (bărbat), Grozescu (femeie), Belciug (bărbat), Puiu (bărbat), Momâie (femeie), Mamutu (bărbat), Jojo (femeie), John (femeie), Dovleac (homosexual), Coca (femeie). Ospătarul.

Decor:

Cea dintâi reprezentaţie a primei piese a lui Cristian-Mihail Teodorescu are loc pe Stadionul Naţional, unde cele 110.000 locuri se vând din primele zile, deşi preşedintele Buzelan anunţă că nu va participa din motive de vizită săptămânală în China. Se amenajează terase de vizualizare a spectacolului pe cei 7 zgârie-nori de 120 de etaje de lângă stadion; de asemenea, în seara aceasta se închide şi autostrada suspendată Est-Vest pe tronsonul dintre Piaţa Alba Iulia şi Parcul Titan, iar porţiunea de unde se poate

vedea în condiţii convenabile pe stadion este îngrădită şi înţesată cu scaune; fanii lui C.M. Teodorescu, aceia care n-au putut prinde nici măcar un loc pe autostradă (mulţi veniţi din străinătate pentru acest eveniment) se înghesuie la limita zonelor îngrădite, călcându-se în picioare şi sfârtecându-se în linişte, fără a tulbura măreţia spectacolului.

Decorul propriu-zis constă într-o masă lungă de restaurant, iar personajele sunt amplasate conform cu desenul de mai jos, unde culoarea încearcă să le reprezinte personalitatea.

Patru ecrane gigant cu diametrul de 25 de metri reprezintă mesenii filmaţi din diferite unghiuri. Aşa cum este obiceiul la români, personajele vorbesc cam toate în acelaşi timp, iar replicile din piesă sunt selectate din vociferarea generală, de a cărei organizare şi veridicitate se ocupă Regizorul (dacă în cazul Universului s-a reuşit, de ce nu s-ar reuşi cu numai două duzini de personaje?). Din hărmălaia atotprezenţa, microfoane direcţionale prind fragmente de conversaţie şi le transmit staţiei de amplificare cu putere de zece megawaţi, realizată cu 3334 boxe Stănescu de mare putere, pentru funcţionarea cărora a trebuit să se oprească alimentarea cu energie electrică în întreg cartierul Pantelimon pe durata spectacolului. Pe unul din ecrane se perindă din când în când bannere cu anunţuri de presă de ultima ora.

Lista de abrevieri folosite:

MAJIS = Ministerul Apărării, Justiţiei, Internelor şi Sănătăţii.

MEŞCO = Ministerul Educaţiei, Sportului şi Culturii Ortodoxe.

MEFE = Ministerul Externelor şi Finanţelor Extreme.

MAPE = Ministerul Administraţiei, Prognozei şi Economiei.

MICT = Ministerul Industriei, Comerţului şi Transporturilor.

Scena I

Toate locurile la masă sunt ocupate, mai puţin ultimele patru din extremitatea dreaptă. Fifi tocmai se aşază. Bran şi Flok se îndreaptă agale spre masă. Rămâne neocupat numai locul lui Magotu. Din staţie se face auzită o dulce manea: *Dau o cheie la Logan / Şi-am plecat pe litoral / Mi-am pus plinul de benzină / Am şi plinul de alcool / Şi în dreapta o blondină / Două ore de mozol*.

Gogu: Toate ca toate, dar eu n-o să mă învăţ niciodată cu manelele astea (bea).

Becu: Nici cu hard rockul nu te-ai obişnuit, pe vremuri; deşi te-ai forţat cât ai putut ca să-i placi lui Cico.

Frantz: Hai bă, Gogule, atunci chiar nu te-am înţeles. După ce te-ai ţinut un an numai după fundul ei, când era să zicem şi noi că gata, ai agăţat-o, o laşi baltă… Ce s-a întâmplat, Cico?

Oase: Lăsaţi fata în pace!

Cico (râde): M-am simţit ca un ovul asaltat de spermatozoizi. Băieţii tot încearcă să pătrundă şi la un moment dat hopa…

Pipico: Îl înhaţă pe primul care-i vine la îndemână. Deşi slăbirea vigilenţei a fost operă colectivă.

Ceapă: Gogule, cred că trebuia să scoţi artileria grea după ce Mă Tase te-a trimis la spital. Profitai de instinctul ei matern incipient. À-propos, Cico, aveţi copii? Seamănă cu tine sau cu Pipico?

Cico: N-avem. Lui Pipico i-a fost frică de genele lui.

Rache: Bă Gogule, da’ tu ştii că juma-te din Europa asta se dă în vânt după manele?

Gogu (mai trage o duşcă; spre Becu): Nu ştiu ce făceai tu în locul meu. Am urmărit-o în fiecare zi cum mergea prin Cişmigiu spre staţia lui 368. Şi am văzut-o că stătea cu Piticu în braţe. Şi se pupau. Cu limba.

Frantz: Eu în locul tău îl apucam de nădragi pe Piticu şi-l azvârleam în closet.

Pipico (râde şi el): Ar fi încercat el, dar nu trecea de Cico. Era cu un cap mai înaltă ca el pe vremea aceea. Iar eu îi ajungeam până la cordonul de la sarafan.

Oase: Las c-a fost bine. Şi aşa Pipico a devenit de-al

nostru, de-al fetelor. Făcea sportul cu noi, mergea cu noi la suc, bârfeam împreună. Ne era de toate, copil, confident, iubiţel. Niciunul din voi n-ar fi fost în stare de aşa ceva.

Becu: Da. Şi mergea cu voi la vestiar. Şi la budă?

Pipico: Bă puţică, da' tu când ai văzut prima femeie goală? Eu – destul de devreme. Şi, după cum constaţi, mi-a folosit.

Frantz (către Gogu): Lasă, bă, că tu o aveai pe Momâie!

Mă Tase (tare): Ia-uite cine apare!

(O Dacia Dracula V12 44 cu geamuri fumurii se opreşte scrâşnind din frâne, iar din ea coboară Magotu.)

Magotu (tare şi el): Mneaţa popor! Supuşi ai lui Buzelan, fiţi fericiţi! Preşedintele v-a visat azi-noapte, şi era de bine!

Mă Tase: Eu ştiam că e în China. Sau s-a întors? Înseamnă că e pe-aici, nu scapă niciun eveniment monden. (Către stadion) Buzelaneee!

Magotu: Nu, bă, e în China. Da' m-a ţinut la o teleconferinţă până acu' 10 minute.

Fifi: Şi ce mai zice dom preşedinte? îl alegem şi a treia oară la anul sau se dă bătut?

Flok (către Magotu): Bine că te-am prins. Poate ne explici şi nouă, aşa, ca între colegi, care-i mişcarea cu Buzelan ăsta al tău? Cine-l sfătuieşte de scapă basma curată din toate porcăriile? Că eu unu' nu pot să cred că le face de capul lui. Mie – sincer – omuleţul nu mi se pare prea dăştept.

(Banner: Parlamentul Bavariei a ratificat tratatul de uniune economică şi fiscală cu România.)

Gogu: După loviturile lui Tase şi imaginea lui Cico cu Piticu în braţe, nu mi-a mai trebuit altceva. Lumea oamenilor este o cocină. Lumea ideilor e de mine. (Nu-l ascultă nimeni; bea.)

Becu (către Frantz, făcând semn către Gogu): E varză! Are un creieraş ca un şvaiţer. Ştiu asta din surse sigure.

Mă Tase: Buzelan ăsta al tău e un avorton şi un

profitor de prima mână. Eu îl văd sfârşind mult mai prost decât Ceauşescu.

Bran: Cred că n-ai dreptate, Mă Tase. Sondajele îi dau o cotă de simpatie între 80 şi 90 %. Chiar n-aveţi ce face. În istoria modernă Buzelan rămâne făuritorul României Foarte Mari, creatorul Ţării Fără Impozite şi unde se poate trăi moca.

Flok: A avut câteva intuiţii geniale pentru – ce mă-sa era el acu' vreo douăzeci de ani? parcă ceva tehnician sau instalator la o instituţie de stat.

Ceapă: Acum două săptămâni eram la Paris şi l-am văzut pe Guta III la Opéra Garnier. Fenomenal.

Fifi: De când a introdus Buzelan Fisclubul, în spitale treaba s-a aranjat. Brusc şi deodată. Într-un fel îl tratezi pe un Briliant de unde ştii că vine banul greu la buget şi în alt fel pe un simplu Topaz sau Pirită. Fără şpăgi, fără favoritisme altele decât cele naturale.

Flok: Dar a cui a fost ideea fisclubului?

Magotu: Mă credeţi sau nu, a lui. Din primul mandat, Buzelan a desfiinţat funcţia de consilier. Era un preludiu pentru desfiinţarea parlamentului. Toate deciziile le-a luat de unul singur sau cu guvernul lui, din ce în ce mai restrâns, până s-a ajuns la cinci ministere mari şi late.

Fifi: Are cumva dreptate. Românii n-au avut niciodată încredere în Parlament. Nu suportă conducerea colectivă. Au nevoie de un om providenţial pe care să-l urmeze. De la Mircea cel Bătrân încoace.

(Apare Ospătarul, care distribuie palmtopurile pentru meniu. Fiecare mormăie câte o comandă. Mormăiturile următoare sunt lăsate la latitudinea Regizorului: Cotlet cu avocado, Caviar cu mămăligă, Grătar de sparanghel, Mititei în sos roquefort, Conopidă cu somon afumat, Stridii cu zeamă de varză. Lui Pipico i se strică palmtopul şi consultă meniul lui Cico, ridicându-se în picioare, pe vârfuri, astfel încât să poată vedea meniul ei.)

Frantz (strigă la celălalt capăt al mesei): Bă, Magotule, da' zi-mi şi mie cum de nu s-a înfipt Buzelan la împărţeala Ucrainei?

(Banner: Suedia doreşte să adopte leul începând cu luna viitoare. Preşedintele Buzelan: Încă analizăm aceasta propunere.)

Magotu: Când Ucraina a dat faliment şi nici Rusia n-o ducea mult mai bine, ar fi fost firesc ca România să încerce să-şi adjudece o halcă din Ucraina: Bucovina, ţinuturile din preajma Deltei. E un mister şi pentru mine cum de Buzelan nu s-a dus la Kiev când toţi ăilalţi au fost. Poate mai ţineţi minte cât de atacat a fost de presă în momentele acelea: trădător, laş, agent KGB. Aşa încât a fost nevoit să dea decretul de control al publicaţiilor.

Mă Tase: Ceea ce dovedeşte că aveau dreptate.

Magotu: Dar uitaţi-vă ce s-a întâmplat. Ungurii, nemţii şi polonezii s-au înfipt la a stăpâni Ucraina, în timp ce nouă ne-au lăsat accesul la rezervele petroliere din Marea Neagră în care nu prea ştia nimeni ce se poate găsi. În anii care au trecut, Buzelan a preferat să-şi consolideze poziţia în ţară şi să introducă fisclubul. Cu banii atraşi în ţară de pe urma fisclubului, a umplut Marea Neagră cu platforme petroliere, iar mai apoi a cumpărat ţinuturi imense din Siberia. În schimb, flămânzii mafioţi ucraineni au împânzit ţările protectoare şi le-au ronţăit pe dinăuntru. La doi ani după Ucraina, şi ungurii dădeau faliment, iar Buzelan i-a înhăţat, pentru că nemţii şi austriecii agonizau şi ei uşor-uşor. Unguraşii au învăţat cu mare spor simploromâna, în schimbul unui paşaport şi a unui card de asigurat, fie el şi Beril sau Hematit. Au urmat Austria, Serbia, sudul Poloniei şi, la desert, Bulgaria şi Grecia.

Mă Tase: Nu ştiu dacă poţi numi aşa ceva geniu. Este doar o cantitate mare de noroc porcesc.

Flok: Fisclubul a fost o idee genială, totuşi. Eu ştiu cum s-a întâmplat cu Motorola. Au fost printre primii care şi-au mutat sediul central în România. Ce poţi spera mai mult decât o ţară cu impozite zero, unde fiecare contribuie benevol la buget, după cum îl lasă inima? Aşa că Motorola s-a bazat pe chestia asta şi n-a băgat, în primul an, niciun ban la buget. S-au trezit însă că nu puteau avea câştig de cauza la niciun litigiu, pentru că se fura ca-n codru şi

justiţia dădea dreptate hoţilor, chiar dacă nu erau decât Ametist sau Zirconiu. Când au realizat ce se întâmpla, erau deja în pragul falimentului şi-au fost cumpăraţi de State şi Mişu Taifun, li s-a schimbat numele în Motorabla şi au fost mulţi ani printre cei mai consecvenţi contribuabili la buget. Iar Intel, McDonalds şi Airbus, care au venit imediat după aceea la noi, au învăţat rapid lecţia, fără să mai fie nevoie să dea faliment. Încasările la bugetul de stat au crescut de zece ori în doi ani, faţă de perioada când impozitele erau obligatorii.

Oase (către capătul celălalt): Mafia la ea acasă!

Mă Tase: Are dreptate Oase. Dacă n-ai bani sau card de soi, eşti un neica nimeni. Justiţia te va găsi vinovat în orice moment, indiferent ce-ai făcut sau n-ai făcut; dacă ajungi în spital te direcţionează direct la crematoriu, iar copiii tăi sunt puşi să spele podelele la şcoală.

Magotu: Mă Tase şi Oase, parcă aţi picat de pe alta planetă. Asta-i planeta lui Buzelan, adică a simplităţii absolute. Unu. Ce dracu', dacă n-ai niciun ban dar ai papagal şi-i convingi pe alţii să contribuie la fisclub, ţi se adună şi ţie puncte. Doi: ce morţii mă-sii, crezi că pe vremea impozitelor obligatorii justiţia, şcoala sau sănătatea erau echitabile? Şi nu la voi în Românica, vorbesc de ce se întâmpla şi pe la alţii. Peste tot se mergea numai cu şpăgi. Aşa, acum, măcar toate şpăgile se duc în cel mai bun loc pentru toată lumea: la stat. Trei: românaşii voştri au fost dintotdeauna mari amatori de jocuri sau de structuri de vânzări piramidale. Şi uite, Buzelan le-a dat posibilitatea să se desfăşoare la scară naţională, asigurându-le şi rezerva necesară de prozeliţi prin alipirile succesive care nu se vor termina decât pe malul Atlanticului.

Gogu: O ţară de vis. O sută de milioane de români confirmaţi, încă o sută cincizeci de milioane pe lista de aşteptare. Ascultând manele, ca să se deprindă cu atmosfera.

Pipico (spre Magotu): Da' zi-ne şi nouă care mai e viaţa ta cu Buzelan. Ce faci tu toată ziua acolo la Cotroaca?

Mă Tase: Asta ştim cu toţii. L-au retrogradat pe Magotu la Ferma Animalelor.

Flok: Am auzit că plimbi pisici, e adevărat?

Magotu: Bă, mă credeţi sau nu, chiar aşa este. În ultima vreme cam plimb pisica. La propriu.

Fifi: Pisica lui Buzelan? Ce nostim! Ia spune, îi cade părul, ca lui Buzelan?

Magotu: Nu-i cade nimic. Este o foarte frumoasă pisică neagră, deşi un pic cam grasă, bătrână şi fără mustăţi. O cheamă Treişpe. Pisica Treişpe. În momentele lui de concentrare maximă, sau când trebuie să ia decizii importante, Buzelan o ţine cel puţin o jumătate de oră în braţe. Dacă lui Treişpe îi cădea părul, aţi fi remarcat pe la conferinţele de presă.

Bran: Şi la mine la emisiune a venit odată cu Pisica Treişpe.

Ceapă: Da. Se pare că trăiesc în simbioză.

(Banner: Greve şi confruntări violente la Strasbourg între proromâni şi independenţiştii conservatori.)

Oase (către Gogu): De ce nu vrei să vii să predai ceva la noi la şcoală? Îţi aranjez eu. E haios. Şi chiar nu trebuie să faci sau să ştii mare lucru. Uite, ştii cum le fac acum copiilor probleme la matematică, conform ultimelor directive de la MEŞCO? Desenez pe tablă un triunghi, fac bisectoare, mediane sau ce mai trebuie ca să fie problema clară, după care spunem toţi în cor Tatăl Nostru sau Crezul (de la clasa a şaptea în sus) până când cuiva îi pică fisa şi rezolvă problema. Iar la sfârşit, în loc de QED (Quod Erat Demonstrândum), se scrie MŢŢD (Mulţumescu-ţi Ţie Doamne).

Gogu: Nu pot. Nu cred că rezist o oră fără să beau ceva. Iar la Tatăl Nostru aş spune „ţuica noastră cea de toate zilele”.

Frantz: Cică şi la MAPE au împânzit birourile cu pisici negre. Fiecare funcţionar are în dotare o pisică şi un calculator. Pisicile torc pe unităţile centrale mai ales iarna, când se face economie la căldură. Şi cică de când au făcut şmecheria asta, toate lucrurile merg strună. Nimeni nu se

mai ceartă cu nimeni şi Ministerul ia cele mai bune decizii. Aşa a reuşit Guvernul să cumpere IBM-ul şi Gazprom-ul.

Moca: Gogule, da' tu din ce trăieşti?

Gogu: Trăiesc moca*, Moca. Nu-mi trebuie mare lucru. Băutură în principal. Intru prin magazine, iau ce îmi place, nu plătesc şi le arăt cardul meu Siderit.

Rache (uimit): Siderit, ai spus? Eşti beat, Gogule.

Gogu: Nu încă. Nu de tot.

Frantz: Auzi gaşcă, cică Gogu e Siderit!

(Se creează un moment de linişte.)

Gogu: …Şi ies din magazin. Nimănui nu-i convine să se ia în beţe cu un Siderit.

Cico: Gogule, eu nu te cred. Şi nici Pipico nu te crede.

Mă Tase: Ba io-l cred. Gogu are şi trei doctorate, ştiaţi? Fizică, mate şi filosofie – parcă, nu Gogule?

Becu: Ca să vorbesc academic, mi se rupe de doctoratele lui. Da' un card Siderit merită văzut. Te lauzi degeaba, Gogule, nu?

Gogu: Hai să vi-l arat.

(Îmbulzeală mare în jurul lui Gogu, care-şi scoate cardul de fisclub, însă îl scapă jos. Toţi se bagă pe sub mese şi scaune să recupereze, să vadă, să atingă minunea.)

Ospătarul (apărut ca din senin): Vă pot ajuta cu ceva?

(Cortina este reprezentată de stingerea reflectoarelor pe stadion şi pe autostradă.)

Scena II

(Manele: *Nu-i ţânţar ca libelula / Nici Merţan precum Dracula / Îmi trec anii, mor duşmanii / Şi degeaaaba râd golanii / Tot ai mei – ai mei sunt banii*.)

Gogu (vizibil ameţit): O sută de ani de imbecilitate. S-au scurs. Relativitatea şi mecanica cuantică. treconciliabile, au zis unii. Iar alţii s-au apucat să clădească nişte castele de nisip pe aceste două edificii care nu se puteau împăca. Au inventat teoria câmpurilor. Sublimă, numai că nu putea prevedea decât mărimi

infinite. Pe urmă dă-i cu stringuri, simetrii şi supersimetrii, renormări şi conjecturi. Modele standard şi nestandard, corecţii, particule obişnuite şi particula lui Dumnezeu. Miliarde de lei şi de neuroni cheltuiţi degeaba. Doar pentru că totul se baza pe conceptul de particulă materială. Iar particulele materiale astea au prostul obicei de a apărea şi a dispărea, de a se crea şi anihila din senin.

Becu: Ăsta iar a luat-o pe ulei.

Frantz: E varză! Ţine-l treaz, poate ne spune cum de a făcut rost de cardul ăla.

Gogu: Plus că noţiunea însăşi de particulă punea probleme mecanicii cuantice, în timp ce relativitatea nu se putea extinde dincolo de noţiunea asta. Şi totuşi, ambele teorii conţineau germenii a ceva ce putea fi intuit chiar şi de un copil de grădiniţă.

Cico (devenind brusc interesată): Şi care era noţiunea asta?

Gogu: E-ve-nimentul. Lumea nu e făcută din particule, nici din câmpuri. Este făcută din evenimente. Un punct în spaţiul Minkowski este un eveniment. Mecanica cuantică lucrează cu funcţii de undă, care dau densităţi de probabilitate. Dar nu de a localiza o particulă, cum au spus viţeii care au creat funcţia de undă şi n-au mai ştiut cum s-o explice. Funcţia de undă caracterizează tot evenimente. Noţiunea de particulă nu există decât ca succesiunea unor evenimente în care cineva încearcă să afle dacă există ceva acolo. Câmpurile, la fel. Ştim că există undeva un câmp magnetic pentru că am constatat că acul busolei este orientat într-un anumit fel. Adică, s-a consumat un eveniment. Şi aşa mai departe.

Pipico (spre Cico): Lasă-l dragă, delirează.

Gogu (după ce trage o duşcă bună): Particulele elementare şi forţele fundamentale… nu există. Există doar evenimentele fundamentale.

Moca: Eveniment fundamental: iese sau nu iese iar Buzelan la anul?

Rache (în acelaşi timp cu Moca): Eveniment fundamental: dacă te însurai cu Cico, mai erai boschetar în

ziua de azi?

Ceapă: Măcar cu Momâie să te fi cuplat şi tot nu ajungeai în halul ăsta!

Flok: Cică MEFE lucrează la ideea antifiscală. Statul să dea impozite oamenilor, nu să le ia. Ce mai e şi prostia asta?

Magotu: Nimic mai simplu. Statul este deja proprietarul multor companii importante. Cu IBM-ul, Gasprom-ul, Siemens, Cooperativa Rromilor, General Motors şi patrimoniul Bisericii Ortodoxe, deţinem mai mult de 50 % din tot ce produce bani în România Foarte Mare. Este firesc să ne plătim cetăţenii din banii ăştia. Altfel, ce facem cu ei? Buzelan nu are decât un stomac, şi ăla cam bolnav.

Mă Tase: Asta sună a comunism.

Magotu: Vorba lui Gogu, să trăim moca. Asta ne dorim cu toţii. Evident că vor trăi mai moca* cei care au fost alături de Stat şi Fisclub de la începuturi. Însă este loc pentru toată lumea.

Bran: Asta se vehiculează şi pe la noi pe la televiziune. Cică urmează o campanie de presă puternică pe tema cum îşi va recompensa statul şi fisclubul aderenţii.

Mă Tase: În traducere liberă, pe adepţii lui Buzelan. Eu zic că ne pregătim de o dictatură. În toată Europa. Ce n-a reuşit Hitler, va reuşi ţigănoiul ăsta al vostru.

Magotu: Doar maică-sa era ţigancă. Taică-său era neamţ. De-aia are ochi albaştri. Poate că ai departe când îl asemeni cu Hitler.

(Banner: Guvernul anunţă 150.000 de posturi vacante în administrarea parcurilor, scuarurilor, pieţelor şi cimitirelor.)

Gogu: Tot ce v-am povestit aici era doar teoria. Însă când mi-am dat seama că fizica particulelor elementare n-are nicio şansă pentru simplul motiv că nu există particule elementare, că microelectronica e în mâna chinezilor, am zis: hai să fac totuşi ceva pentru lumea asta tristă. Mai pune-mi de băut, Becule, că mie îmi tremură mâna. Şi atunci am schiţat în două vorbe şi trei formule teoria

evenimentelor elementare. Am dat semnificaţie semnului funcţiei de undă a evenimentelor, pentru că până atunci lumea vorbea doar de modulul ei pătrat ca fiind densitate de probabilitate. E simplu: ce e cu plus, este un eveniment pozitiv – şi invers. Pe urmă mi-am dat seama că funcţia de unda este complexă, şi atunci în afară de axa bun-rău mai există şi axa frumos-urât. Un eveniment poartă cu sine două numere cuantice, unul care spune cât de bun sau rău este, altul care îl caracterizează din punct de vedere estetic.

Cico (oftează): Ce mi-ai făcut, Pipicule! Uite cu ce geniu puteam să mă însoţesc acu' patruzeci de ani…

Pipico: Dragă, femeilor le plac numerele mari. Însă nu de la pantofi sau de la inteligenţă, ci de la contul în bancă şi de la altceva pe care probabil că-l bănuieşti şi singură. Iar eu le-am avut întotdeauna pe amândouă.

Frantz: Bă Pipico, te dai mulţi? Io unul am auzit că Buzelan te înghite cu fulgi cu tot.

Pipico: Să fie sănătos. N-are ce să-mi facă. N-oi fi eu Siderit ca Gogu, dar sunt un solid Aragonit în faţa căruia tremură orice judecător cu instinct de conservare.

Magotu: Nici eu nu prea te văd bine. Cum nu te-am văzut nici când te-ai dat la Ceapă.

Bran: Buzelan a pus mâna pe resurse, industrie, armată, biserică şi fisc. Îi mai lipsesc doar târfele şi poporenii vor deveni toţi nişte căţeluşi.

Fifi: Sau nişte pisicuţe. Negre.

Gogu (băut; nu-l ascultă nimeni): A trebuit… să-mi dau seama că… evenimentele sunt de fapt nişte câmpuri, cum ziceau ăia… fizicienii… da' eu eram deja filosof pe vremea când înţelegeam povestea asta… Aşa că am redevenit fi… fizician şi am pus în evidenţă… câmpurile evenimentelor…

Oase: Cico, da' cum a fost când l-ai prins pe Pipico în poală la Ceapă?

Cico (către Pipico): Spune tu, pirpirelule.

Pipico: Să spună Frantz. El a fost principalul protagonist.

Cico: Las că spun eu. L-am luat din poala lui Ceapă, i-am tras vreo două peste ceafă, după care l-am cărat acasă împreună cu Frantz. L-am legat de scaun, i-am pus în gură un căluş alcătuit în principal din ciorapii lui Frantz, după care m-am culcat cu masculul feroce în faţa lui. Să se înveţe minte.

Frantz (râde nechezat): Da' pe urmă de ce l-ai iertat? Eu am suspinat după momentul acela ani în şir după aceea.

Cico (privindu-l în ochi): Sincer, nu cred că am făcut o alegere proastă. Din momentul acela nu m-a mai înşelat niciodată. Nici n-avea cum. Cine s-ar fi uitat la el? Pe când cu tine, nimic nu era sigur, aşa spaima femeilor cum eşti.

Pipico: A fost mai mult decât se putea spune în cuvinte. În primul moment am fost furios, dar pe urmă, uitându-mă la ei cum şi-o trăgeau, mi-am dat seama că viaţa e frumoasă şi că va trebui să fac ceva s-o înfrumuseţez şi mai tare. Mi s-a deschis fiorul artistic. Frantz, ai fost vreodată în vreun bordel de-al meu?

Gogu (monologhează): Oamenii au noroc sau ghinion, îi urmăreşte o undă bună sau rea. Sau ceva frumos, sau ceva urât. Câmpurile de evenimente. Mulţi intuiau povestea asta, eu am demonstrat-o. Am arătat şi cum se poate măsura.

Moca: Te uiţi în ochii oamenilor şi-ţi dai seama, nu?

Gogu: Aşa ceva. Dar cu un aparat pe care l-am inventat eu.

Mă Tase: Da, bre, eram pe autostrada de Dorohoi şi mi-au sărit în faţă două boschetăriţe suedeze. Jerpelite şi puţeau îngrozitor. Cică făceau autostopul, dar părerea mea e că erau chitite să emigreze în lumea cealaltă, dacă România nu le-a priit. Le-am călcat niţel pe una peste partea dorsală, pe cealaltă peste piept şi mi-am zis hai să le pun în portbagajul Corvinului şi să le depun la spital. Acolo, când au văzut că n-aveau niciun fel de card, le-au vărsat şi ei la gunoi. Nu cred că au mai scăpat.

Fifi: Selecţia naturală. Da' tu cum crezi că e pe la spitale? Ai tratament în funcţie de rangul din Fisclub. Asta

ar trebui să înţeleagă toţi care…

(Banner: Loteria românismului ediţia a XIV-a începe săptămâna viitoare. Se suplimentează cu 10.000 numărul de funcţionari de la ghişeele de primire a cererilor.)

Gogu (către Moca; aceasta nu-l ascultă): Cel mai important lucru… pe care l-am demonstrat este că o concentrare de câmp de evenimente depinde atât de starea anterioara a sistemului… cât şi de starea lui ulterioară… cu un traducător convenabil, analizând un câmp de evenimente poţi intui cum se va transforma el în timp… măcar în viitorul apropiat.

Frantz: Ce ne facem cu Gogu-ăsta? E varză!

(Cortina.)

Scena III

(Gogu a adormit pe masă. Lumea se pregăteşte să încheie această întâlnire.)

Magotu: Bă, io vă cam las. Trebuie să-i pregătesc „starea naţiunii” lui Buzelan.

Mă Tase: Şi să-i plimbi pisica.

Magotu: Exact.

Fifi: Dacă afli ceva de pe la MAJIS cu legalizarea apoptozei, ţine-mă la curent.

Magotu: Aşa o să fac, scumpi. V-am pupat, popor! Să trăiţi moca*!

(Se ridică şi se urcă în Dracula, demarează în trombă.)

Bran (încercând să continue discuţia în absenţa Magotului): Cea mai tare lovitură a lui Buzelan, care chiar mi-a plăcut, e cum i-a făcut de cacao pe Udrea, Ponta şi Vanghelie II într-un maraton de trei emisiuni succesive care au durat fiecare câte trei ore. Ne uitam din spatele camerelor şi nu ne mai săturam. Atunci mi-am zis: băi tată ce politician e ăsta!

Flok: Asta a fost înainte de alegerile unde a mai avut contracandidaţi, nu?

Bran: Da, că pe urmă nu s-a mai prezentat nimeni împotriva lui. Nu ştiu cum de reuşea să găsească amănunte senzaţionale, să pronunţe câte o frază despre

fiecare posibil concurent politic, iar sintagmele lui se înfigeau drept în creierul mic al telespectatorului.

Fifi: Da, fraze care deveneau sloganuri şi erau afişate pe toate bannerele în ziua următoare.

Bran: Atunci mi-am zis: bă, da' pe cine o avea ăsta în spate? Au trebuit să treacă ani ca să-mi dau seama că nu avea pe nimeni. El era în spatele tuturor.

Flok: Hai, bă, c-a fost totuşi simplu pentru el. Când a fost sigur că-l vor vota ţiganii, nemulţumiţii, târfele şi frustraţii şi-a asigurat 90 % din electorat. Iar restul de 10 % nici măcar nu s-au mai deranjat să voteze.

(Gogu horcăie şi dă semne de trezire.)

Becu: Nişte tipi de la MICT mi-au spus că nu va fi o problemă să ne extindem în Marea Nordului. De când a devenit Buzelan furnizorul oficial de prostituate şi prostituaţi pentru Casa Regală a Norvegiei şi de când organizează curse charter şi le îmbată notabilităţile pe la noi, ăia semnează cu ochii închişi tot ce le bagă sub nas consulatul nostru.

Rache (şi el puţin ameţit; tare, către toată masa): Bă, da' voi mai ştiţi cântecelul acela?… (începe să cânte singur, ceilalţi îl acompaniază începând cu al doilea vers) Fericiţi vom fi / Pe Magot îl vom lovi / Îl vom frige-n nară până va muri (bis; aplauze).

Gogu (se trezeşte): Să vă spun eu cum a fost şi de unde vi se trage?…

Moca: Ni se trage – ce?

Oase: Lasă-l, Moca, e obosit rău.

Gogu: Pe vremea când eram fizician, am văzut cum de fiecare când îmi ieşea în cale o pisică neagră mi se întâmpla ceva nasol. Dar nu ceva nasol de tot: de obicei, mi se strica din senin ceva prin laborator.

Frantz: Iar ai descoperit America, Gogule!

Gogu (întâi trage o duşcă consistentă de coniac): Adică lumea ştia demult, asta vrei să spui. Bine. Ce ştia lumea?

Frantz: Că pisica neagră aduce ghinion.

Gogu: Ce spui, Frantz! Şi lui Buzelan i-a adus

ghinion?

Frantz: Nu… ce dracu’, doar e pisica lui!

Rache: Şi i-o plimbă Magotu (râde singur).

Fifi: Tre’ să plec. Sunt de gardă la noapte. Pa, copii (pleacă).

Gogu: Oamenii au constatat de multă vreme că apariţia unei pisici negre este legată de nişte evenimente nedorite. Un câmp din ăla – dar nu ştiu dacă v-am povestit…

Moca: Ne-ai povestit. Continuă.

Gogu: Da’ oamenii erau suficient de boi ca să-şi închipuie că pisica neagră le provoacă ghinionul şi nu invers: că ghinionul îi cam păştea şi pisica neagră doar îi avertizează.

Oase: Supraestimaţi inteligenţa şi puterea de cooperare a pisicilor, dom Gogu.

Gogu: A pisicilor NEGRE. Există o anumită legătura între pigmentaţie şi funcţionarea epifizei. La pisici. Dar poate şi la oameni. Nu vi s-a părut niciodată că ţiganii sau oamenii mai închişi la culoare au o intuiţie deosebita?

Mă Tase: Şi uite-aşa ajunserăm iarăşi la Buzelan…

Gogu: Povestea lui Buzelan este cu totul alta. V-o spun şi pe asta, dacă vreţi (bea din nou).

(Grozescu şi Belciug pleacă.)

Mă Tase: Da’ spune-o repede, că ma grăbesc. Voi ştiţi, bă, că eu am nepoţi acasă?

Gogu: Să revenim la pisica neagră. (către Oase) Nu este inteligentă şi nici cooperantă. Pur şi simplu sesizează o undă de evenimente care conţine potenţial de evoluţie negativ şi devine nervoasă. Îţi taie calea. Iese din tomberoane. Îţi sare în faţa maşinii. Asta-i tot.

Cico (către Pipico): Hai să mergem şi noi. (se ridică amândoi; Pipico este şi mai pipernicit decât în timpul liceului, iar Cico cea înaltă mai poartă şi tocuri. Cico porneşte avântat, Pipico aleargă în urma ei.)

Ceapă: Ia uite-i ce frumoşi sunt împreună!

Frantz: Lasă Ceapă, că ştim noi… Ce-ţi făcea Pipico atunci?

Gogu: … Şi atunci totul a fost extrem de simplu (pleacă Mamutu şi John). Am învăţat de la un neurolog veterinar unde este localizată epifiza unei pisici şi cum se face o incizie prin encefal până în corpul calos (pleacă Mă Tase). Am furat de la institut tehnologia de interfaţare între neuroni şi semiconductori (pleacă Puiu şi Jojo). Am prins o pisică neagră (pleacă Flok; Bran se apropie de extremitatea mesei unde se află Gogu). Ce dracu' tot plecaţi, chiar nu interesează pe nimeni (duce o sticlă de whisky la gură şi goleşte din ea o treime)?

Moca: Zi, eu te ascult. Deşi mi-e cam somn.

Ceapă: Tocmai ridicase şi Pipico mâna la ora de română şi făcuse o analogie între Patul lui Procust şi vaginul femeilor. Dirigă i-a pus trei la română, şapte la purtare şi l-a dat afară. Mie mi-a plăcut analogia, iar el s-a oferit să-mi demonstreze experimental cum vine treaba.

Gogu: Am omorât trei pisici negre şi numai la a patra am reuşit. I-am implementat un circuit simplu, care prelua impulsurile din corpul calos, le amplifica şi le transmitea unei antene. Semnalele puteau fi recepţionate cu orice fel de aparat de radio (pleacă Dovleac.) Era clar: când pisica sesiza vreo primejdie, unda negativă, nenorocire sau ghinion, emitea semnale care puteau fi recepţionate ca nişte sunete.

(Pleacă Nară şi Coca. Luminile îşi reduc intensitatea. Este ora închiderii. Ospătarul dă ture prin jurul mesei, privindu-i cu o mutră acră pe cei întârziaţi.)

Oase (ridicându-se să plece): Şi ce-ai făcut cu pisica ta? (pleacă)

Gogu: Ce era să fac? Mie nu-mi mai folosea la nimic. Terminasem al treilea doctorat, mă părăsise a patra nevasta şi beam de la un litru de alcool pur pe zi în sus. Am vândut-o. Pe bani buni. Şi tot lui i-am vândut şi ideea fisclubului, care mi-a venit într-o noapte când adormisem ascultând emisiunile Pisicii Treişpe.

Bran (ridicându-se): Prostii! (pleacă)

Gogu (mormăie): Ar fi trebuit să încerc şi cu babele care-ţi ies în cale cărând câte o găleată goală, dar erau mai

greu de capturat.

Ceapă (batjocoritor): Hai, mă! I-ai vândut pisica lui Buzelan şi aceea este celebra Pisica Treişpe! (pleacă)

Gogu (nu răspunde; bea încă o treime din sticla de whisky)

Rache (bea şi el): Şi cât ţi-a plătit Buzelan pentru ea?

Gogu: Mult. Nu ştiu. N-am apucat să număr banii. Pe vremea aceea voia să candideze la Primăria Sectorului Trei. Am plecat de la el cu o valiză plină. Când tocmai dădeam colţul spre blocul meu, mi-au sărit în cale vreo douăzeci-treizeci de pisici. Negre. Pleacă Ceapă) Am ştiut ce mă aşteaptă…

Frantz: Erai în delirium tremens, băieţaş.

Gogu: Am fost. După aceea. Pentru că atunci m-am dus în primul butic, am luat ce alcool am găsit pe acolo (parcă era un gin la doi litri) şi am golit toată sticla. Când au venit mardeiaşii, m-au găsit zăcând în nesimţire pe un morman de gunoaie lângă doi câini parţial îmblăniţi şi cu trei strigoi bătrâni care se holbau la mine. Mi-au luat valiza cu bănet şi aşa am scăpat fără cotonogeală. Iar pisicile negre s-au ocupat de ei în continuare, pentru că acel câmp negativ era asociat valizei. Am citit în ziar cum au fost găsiţi tranşaţi în bucăţele mici prin lacul Colentina.

(Pleacă Becu; se pregăteşte Moca.)

Rache: Bă Gogule, eu totdeauna ţi-am zis că ai talent de povestitor. Inventezi nişte chestii… De ce nu te apuci să scrii?

Regizorul (roşu la faţă): V-am zis, fără improvizaţii, fără textualisme! Ratăm piesa din cauza asta! (Îi trage o palmă zdravănă peste ceafă lui Gogu) Beţivanule! Din cauza ta îmi belesc ăştia spectacolul! Avea dreptate mătuşi-ta!…

Rache: Lasă-l, bre! Ce, n-are voie? Acum trebuie să ies, nu? (iese)

Gogu (spre locul gol ocupat până adineauri de Moca, lângă el): Ştiţi urmarea. Buzelan şi intuiţiile lui politice geniale, arta de a evita capcanele… Ascultând muzica

Pisicii Treişpe, îţi vin o grămadă de idei. Mie mi-a venit ideea că sunt cel mai fericit om din lume. Deşi cam singur (Regizorul îl evacuează pe Frantz cel mătăhălos, împingându-l, în timp ce acesta se opune în silă; apoi Regizorul încearcă să tragă de Momâie; în zadar, este ca şi când ai încerca să deplasezi o masă de gelatină; cere ajutorul Chelnerului, care îi răspunde: programul meu s-a terminat, descurcaţi-vă singur.)

Gogu: A, şi cardul Siderit… Buzelan personal mi l-a înmânat. Recompensa pentru ideea fisclubului. Pe bune. Viaţa este frumoasă. Ce aş putea să-mi mai doresc? Poate mai puţine manele.

(Bea zdravăn, se îneacă, tuşeşte şi rămâne în nesimţire.)

Momâie (se ridică, se deplasează lângă el, îi pune mâna pe frunte. Figura ei cadaverică şi buboasă este luminată din plin de reflectoare şi apare pe toate ecranele gigantice): Am fost lângă tine, Gogule, şi nu m-ai văzut niciodată. Te-am urmărit în toate peregrinările tale pe şapte cărări din ultima vreme, am intrat şi la tine în casă şi te-am vegheat cum zăceai în comă de câteva ori; eram acolo şi când te-a vizitat Buzelan ultima dată, te-am văzut când te întorceai cu valiza de bani şi pot spune că atunci nu erau zeci, ci sute de pisici negre care ţi-au tăiat calea; ştiu şi când i-ai dus pisica lui Buzelan, şi când ai prins primele pisici, când ţi-ai dat doctoratele, când ai divorţat şi te-ai însurat în vederea acestor divorţuri; când ai intrat la prima facultate; te-am urmărit minut de minut în liceu, te-am văzut rătăcind disperat de imaginea lui Cico cu Piticu în braţe, te sorbeam din ochi când te luptai cu hard rockul ca să te placă Cico, te-am văzut când ai început să citeşti şi să scrii, când ai învăţat să mergi, când s-a culcat tatăl tău cu mama ta. Pe unda evenimentelor, cum spui tu. Te voi iubi şi te-am iubit întotdeauna. Gogule. Prostule.

Gogu (se zvârcoleşte, întredeschide ochii; scoate bâjbâind şi tremurând din buzunar o telecomandă veche de televizor, apasă de trei ori un buton; stingând lumina de pe stadion, autostradă şi din România. Cea Foarte Mare.)

Sfârşit.